

Grafit a vakvezető kutya blogja 8. rész - [#grafitblog](#)

Kedves Olvasóim!

Ismét itt vagyok kiképzésem történetének folytatásával! Hol is tartottam a tanulmányaim ecsetelésében? 🤔

Ja már tudom! A következő lépés az akadályok kikerülése, legyen az gödör, lelógó faág stb... Nem akarok én ezzel untatni senkit! Úgy képzeljétek el, hogy én meg a gazdim egy egységet alkotunk, s csak arra tudok menni, ahol mind a ketten elférünk! Mintha jól meghízta, s megnőttem volna! 😊 Például hiába férek el én egy derékig érő sorompó alatt, ha a gazdim fennakad rajta!

Az már sokkal szórakoztatóbb, mikor valamit meg kell keresnem! Pl: lépcsőt, ajtót, buszmegállót! A gazdám annyit szokott segíteni, hogy mikor közel érünk hozzá, akkor mondja, hogy pl: „balra ajtóhoz”, s akkor én megkeresem a legközelebb lévő ajtót balra. Megtanítottak engem arra is, hogy felismerjem és megkeressem a zebrát (na, nem ezt 🐾). Ha pl buszhoz, trolizhoz, stb, megyünk, azt mindig nagyon szeretem, mert ott van szemetes, s arra fel is ugorhatok, hogy így jelezzem, hogy hol a megálló. Ezek nagyon szórakoztatóak számomra!

Ezeket megtanulni igen nagy koncentrációt igényelt, minden figyelmemmel ott kellett, hogy legyek. Az oktatóm ezt úgy magyarázta nekem, hogy olyan ez, mint amikor valaki autót tanul vezetni. 🚗 Azt mondta, hogy „Ne aggódj Grafikám, most még minden idegszáladdal a munkádra kell összpontosítanod, de amikor már kitűnően fogsz csinálni mindent, no akkor már nézelődhetsz magad körül annak ellenére, hogy szépen tudsz vezetni.” 🌸

Képzeljétek el kedves olvasóim, hogy a vezetés mellett nem volt rest fegyelmező feladatokat is rám kényszeríteni, de hála égnek nem túl sokat., Ilyen pl: az, ha pórázon megyek akkor szépen kell a gazdám mellett jönni, hogy ne húzzam őt, laza legyen a póráz. Elvárás, hogy vezényszóra üljek, feküdjek, álljak. El sem hiszitek ugye, de az is feladat, hogy amikor ott hagy engem egy időre, ott kell helyben maradni addig, míg vissza nem jön értem. 🐾 No arról már nem is beszélve, amikor elenged, akkor amikor hív azonnal vissza kell mennem hozzá, hiába látok egy cuki kutyatársat még csak nem is üdvözölhetem!

Ó jut eszembe egy nagyon fontos intelem számotokra! Amikor egyedül vagyok hagyva egy forgalmas helyen, akkor szépen kérlek titeket, hogy ne engedjétek oda kutyákat, ne szólítsatok, hívjatok, mert nekem ott fegyelmezetten kell várakoznom gazdámra. Ez így elég száraz volt idáig igaz? 🤔 No ha már szépen elolvastátok idáig soraimat, akkor a végére „jutiként” megosztok veletek egy-két vicces történetet.

Tanulmányaim során nagyon sok mókás sztori esett ám meg velem!

📖 Egyszer várakoztunk a piros lámpánál kiképzőmmel. Mindenki állt, s egyszer csak egy hölgy elkapta a mesteremet, hogy „nem jön semmi, jöjjenek, s azzal a lendülettel már rángatott is át bennünket a pirosra! Szegény kiképzőm úgy megijedt, hogy köpni, nyelni sem tudott! Mire kettőt pislogott már a túl oldalon voltunk!

2 Egy másik alkalommal meg a következő esett meg velünk: Mikor már nagyon ügyes voltam, egy nehéz helyzetbe akart belevinni a kiképzőm. Elmentünk az akkori Moszkva térre, ahol épp hatalmas építkezések zajlottak. Egy hölgy segíteni akart, hiába mondta neki a tanítóm, hogy mi csak gyakorlunk, s ő bizony az én oktatóm, s nem utolsó sorban lát ugyebár, a hölgy annak ellenére aggódva követett végig az építkezés területén, s közbe rémülten kiabált utánunk, hogy vigyázzon ott egy gödör! „Jó ég mindjárt nekimegy az elkerített résznek!” 🤔

Amikor már a kiképzőm úgy gondolta, hogy már majdnem mindent tudok, akkor megkérte egy ismerőst, hogy jöjjön utánunk, tehát kövessen bennünket, miközben én úgy vezetek, hogy az oktatóm szeme ugye be van kötve. El sem hiszitek, hogy mekkorát nevettem rajta, hogy eddig mennyire határozott és magabiztos volt, s most meg mennyire félt, hogy „Jajj Grafikám, vigyázz, óvatosan menj!” Félelme alaptalan volt, mert én már akkor nagyon profi voltam ám! 😎

Kedves olvasóim ezennel elérkeztem életemnek egy záró akkordjához! Ha továbbra is követtek engem szerdánként, akkor megismerhetitek a gazdi jelöltemet, s vele együtt azt a 4 lábú zsémbes vénasszonyt is, aki 3 évig meghatározó szerepet töltött be az életemben.

Üdvözlök mindenkit:
Majaligeti Grafít

